

محل اداره: تهران- خیابان پشت شهرداری

«شاه فعلی ایران دوازده سال است که سلطنت میکند و هن در طی این دوازده سال باینکه اخیراً ریاست مجلس را به عهده دارم هنوز شاه را ملاقات نکرده ام چیزی که هست اینست که مسافرت شاه با آن وضع که دکتر مصدق میل داشت موجب فتنه و فساد در ایران میشود او اوضاع خطرناکی بوجود می آورد پاین جهت مانع از مسافرت شاه شدم.»

- پاپاجون، هن از اوں تی تیش هاماںی میخواں
- زق زق نکن بچه، اگه تو پسر خوب و حرف شنواری باشی و باد کنکتو گم نکنی از اوں لماسام و است میخرم!

ز: عمه چلنگر پیام صدر اعظم بامختصر چلنگری

هموطنان عزیز روز نهم اسفند سال
گذشته باین عنوان که اینجانب میخواهد

خرنگ قشنگ

حکایت یک گل سرخ زنگ قشنگ

از : طوطی
دسته گل تازه‌ای که یانکیهای به آب داده‌اند
بازم بگویید یانکیها کار نمی‌کنند ، مادر مرده هادارند استخوان خورد می‌کنند بر فرش کوقددان ؟ مکر کار ، شاخ ودم دارد. هفته قبل یک شعبه از کارهای «قهرمانی» آنها را که جمل کارست تبریک بود چاب کردیم ، این‌وقت هم یک شعبه دیگر از کارهایشان توجه کنید . شرحی که با کلیشه‌های مربوط درز بر جا می‌کنیم بوسیله اداره «محترم» اصل چهارم چاپ شده وقرار است همین روزها منتشر شود یانکیها دراین «شاهکار قهرمانی» خود سعی کرده‌اند ، زحمت هیئت حاکمه جیر خور خودشان را کم کنند و با کمونیسم «مبازه» نمایند ، البته چون کشورمara از خودشان میدانند به پیچوچه من الوجوه این عمل آنها را نمی‌توان مداخله درامور کشور دیگر دانست ! بر منکر شاعران ! اما چطور شده که این «شاهکار» جدید قبل از انتشار بدست ما افتاده ، رمز این معما را باید در «محبویتی» که یانکیها درین مردم کشور مادراند جستجو کرد ؟ این شدت علاوه سبب شده که یک آدم شیر یا یک خورده قبل از انتشار یک نسخه از «ائز نفیس» آنان را بیندازد توی صندوق چلنگرخانه مبار که تاشاید تغیریظی بر آن بنویسیم !

وحالا عین شکر پر ای اداره اصل چهار
یکروزی بود ، یک روز کاری بود یک ذنبور
عملی بود که با جدیت بسیار کار میکرد و تقدیم مینمود
و تبدیل بعضی میکرد ؟ هر روز بصورا میرفت و بجستجوی
گلهایانی که میدانست از آنها غذا فراهم میشود ، میرداد خود
و باین ترتیب خدمتی را که خداوند تبارک و تعالی
(در این جور مواقع خداشناس هم میشوند) برای آن
او را خلق فرموده بود انجام میداد و خلاصه ذنبوری

وقتی شد که بعلت کم شدن گل در آن زردیکیم
مختی و تنکی در کند و حکمفرما شدو دوران رفاه بیابان
رسید (در اینجا هم معلوم نیست چرا «سختی و تنکی
در کند و حکمفرماشد» و کشادی نشد، گویا مولفین
میلی محترم میل داشته اند این قسمت را با اختصار

... کلاهش عوض شده!

از : وطن پرست جعفر روزنامه فروش
طفلکی جعفر روزنامه فروش
کرچه اورا نبود چو یکدست
اول صبح بشد یا از جما
کیف روزنامه گرفت زیر بغل
بود سر کرم به افکار خودش
دید یکتن صدی هشتاد چوباد
جهان نامه فروش ایست بمان
حکم فرمود جناب سروان
سنوی نظامیه بروصاف و خدنک
مات شد جعفر، از این رفتار
بدم ضربت باatom پلیس
- جعفر ایشه؟ - بله سر گار سروان
تا بداند که چه باشد قانون
گفت جعفر که مرا چیست کناء
عجب این بینجاست که قانونی نیست
کیست آنکس که شکایت کرده
- خفه شوی بدر و مادر لات
خوب خداوند تورا کرده چلاق
پده بینم توی این کیف چیه
صلح چیو پاشد و آشوب طلب
انتقاد است و لیجانتر دیگر
باعت ذحمت اعیان شده ای
باز کوتی که مرا چیست کناء
گفت جعفر که چنان سر کار
بنما عامله ها را نابود
لیک این را توبیدان ای سر کار
بنمائید شما هر تدبیر
رسد آنروز که خلق پیدار

لی اتو بلا

بچه‌ها صبح شد و باز کنون
سر ایستگاه برای اتوبوس
چون همه منتظر ماشینند
چون اکردهای بون پرس کار
خر بیار و باقالی بار بکن
نیست تقصیر مسافر ایدا
شوفر از صبح الی نیمه شب
خودو شاگردش بی تاب شود
اوهم از بهر زن و بچه خویش
دوسره بار کندها چپ و رست
برن بهر بسته «گدا» بسیار است
چون گدا هست مسلط بسرم
مختصر این میگه بی تقصیرم
این میان مردم ما رنج برند
شر کتی کر بشود ماشین ها
نه مسافر پی ماشین بدود
هشت ساعت بکنند کار و سپس
گر «گدا» رشو نخواهد شوفر
نکند کار سخالاف قانون

از : ش

تایبکی ای بزرگ کربا اشک چشم و خون دل
تایبکی باید توای دهقان پیر و ناتوان
تایبکی ای بزرگ درزیم شلاق ستم
تایبکی جود و ستم بر تو روا باشد - بیا
تایبکی در کنج فقر و مسکفت بشسته ای
تایبکی سخت و گرسنه زار و محروم و اسیر
خان غالم را بپایی دارم باید کشید

روز نامه فکاهی حاجی بابا
که برای تجدید سازمان چندی تعطیل
د بزودی باقطع بزرگ و مطالبات زاده
شروع شود. نمایندگان شهرستانها در
وزیر تا میل باده همکاری هر چه زودتر به دهی
در اساساً دارند.

از خواهش فاق
کوئی کرده بلوف باز هم < اضافه قاطع >
لیک با جنیش رنجیر ها
خلق پایان دهد بر ضررها
کار گر بر ذکر پیشوورها
میدمدمی گمان صبح صادق
باشد این رابداند مصدق!
باز هم زنده دکتر مصدق!
گرچه از ینگه دنیا خراومد
دوره صبر ملت سراومد
باچنین کارو با این سوابق
باز هم زنده دکتر مصدق!
گرچه بکاره یکباره گندش دراومد
دوره صبر ملت سراومد
باچنین کارو با این سوابق
باز هم زنده دکتر مصدق!
کار گر بر ذکر پیشوورها
خلق پایان دهد بر ضررها
کار گر بر ذکر پیشوورها
خلق پایان دهد بر ضررها
باز هم زنده دکتر مصدق!
گرچه بکاره یکباره گندش دراومد
دوره صبر ملت سراومد
باچنین کارو با این سوابق
باز هم زنده دکتر مصدق!
کار گر بر ذکر پیشوورها
خلق پایان دهد بر ضررها
کار گر بر ذکر پیشوورها
خلق پایان دهد بر ضررها
باز هم زنده دکتر مصدق!
گرچه بکاره یکباره گندش دراومد
دوره صبر ملت سراومد
باچنین کارو با این سوابق
باز هم زنده دکتر مصدق!
کار گر بر ذکر پیشوورها
خلق پایان دهد بر ضررها
کار گر بر ذکر پیشوورها
خلق پایان دهد بر ضررها
باز هم زنده دکتر مصدق!
گرچه بکاره یکباره گندش دراومد
دوره صبر ملت سراومد
باچنین کارو با این سوابق
باز هم زنده دکتر مصدق!
کار گر بر ذکر پیشوورها
خلق پایان دهد بر ضررها
کار گر بر ذکر پیشوورها
خلق پایان دهد بر ضررها
باز هم زنده دکتر مصدق!

از:شفاف

گوئیا کرده بلوف باز هم « ایضاً قاطر »
جزی خوانده و داده است بچین اخطاری
که رها کرده ام انسار « چیانشگی خان »
تاکنند حمله بر آن خاک ، چو گرک هاری
ایکن ای « رهبر ملی » سر جایت بنشین
که ذند بردهست ، ملت چین افسادی
مرک ما « حمله » نکن باز ، که من می ترسم
راه خود گم کنی و زور کنی شلواری
هر یک از مردم چین گر که « تفی » اندازاند
می نماند ذ تو و * اشگر تو آنباری
رنج بیهوده هیر . هیچ که ته وان دیگر
آب بگذشته از این جوی ، بچو باز آری
رو ، باز باب بگو ملت چین مدت هاست
خلع بد کرده ذ هر عامل استعماری
« ای مگس عرصه سیه رغنه چولانگه تست »
خون هدر می دهی و تخم ابو میکساری

از: امید (وضع ما را نگفند سلطنه خوب)

کلبه‌ای تئک تر از چشم حسود
سقف ویرانه او رو بزوال
در و دیوار فزون دیده زیان
فرش و آذین ز گلیمی کهنه
بستر خواب ز یک پاره کتان
دود بر خواسته از بوته‌ای چند
تا شود کرم از او چند عربان
روی آورده ز خودو ز کلان
بسدن عور همه ماتم دار
جمله از شدت سرما لرزان
پسری لخت و لیکن هوشیار
تا بکی در تعجب و درنج و ستم
پسر چه شد آنهمه تعریف شما
پیشوا را خبر از ما ها نیست؟
بدرش پاسخ او داد چنین
پسرم هر چه بمن میگفتند
وضع ما را نکند (سلطنه) خوب
کارگر را بود پشت و پناه
من ذ کردار خودم منعملم
حالیا نعمت وابستگی ام
بکساند مگر این بند ذ یای
همت عالی هم زنجیران
کار ها در اثر کوشش ما
غاصبین جای بزندان سازند مصدر کار شوند آدمیان

